

MANOLITA I EL MONSTRE

En un dia qualsevol, Manolita estava anant al col·legi. Li havien canviat el professor. Quan va entrar a classe va veure un monstre esborronador, però Manolita no tenia por perquè pensava que era el seu professor. El monstre era alt, gros, negre i amb molt de pel. El monstre va dir a Manolita: "et menjaré!" Però Manolita com era un poquet sorda va pensar que deia anem a fer matemàtiques. Manolita va dir: ah! anem a fer matemàtiques, val. El monstre es va enfadar molt i va dir: "et menjaré en un segon". Però Manolita va pensar que deia: $208:3$. Així que Manolita va dir: Ah! $208:3$, vale. El monstre es

va enfadar al màxim i es va llançar sobre Manolita, però Manolita va pensar que anava a donar-li una abraçada, així que Manolita va abraçar al monstre però en compte d'enfadarse més es va tranquil·litzar i es va fer molt amic de Manolita. Els monstres sols tenien un punt feble, l'AMOR. Va excipir al professor i van fer moltes excursions junts.
Conte contat, conte acabat.

- Janvier

5213
Miguel de Cervantes